

Toplum ve Hekim Yayın Kurulu'ndan

ABD ve İngiltere, yani "koalisyon" güçleri, sonunda Irak'a saldırdı. Tüm dünyadaki savaş karşıtı tepkilere karşın, uluslararası hukuku bir yana bırakarak Irak'ı bombalamaya başlayan saldırgan güçler, dünyanın gözü önünde katliamlara başladı.

Tekrar etmeye gerek yok; ABD ve ortaklarının saldırganlığının hiçbir haklı gerekçesi yoktur, olamaz. Dünya ölçüsünde psikolojik bir savaşla paralel giden saldırıya karşı yapılacak tek şey, aynı ölçekte tepkileri yoğunlaştırmaktır.

Bu süreçte, Türkiye, özellikle ABD ile yoğun pazarlıklar yürütmüştür. Bu pazarlıklardaki temel sorun, söylenenlerin aksine "para" olmamıştır. Türkiye'nin bölgesel güç olma isteği ile ABD'nin tartışma kabul etmeyen dünya gücü olması arasında olmuştur. Türkiye'nin bölgesel güç olma isteği, ABD tarafında refüze edilirken, "kimseye ihtiyacımız yok" böhürlenmesi, "Kuzey'den olmazsa, Güney'den bu işi yapabiliriz"e yönlendirmiş ve saldırı merkezi Güney'e kaydırılmıştır. Türk egemenleri, bu noktada pazarlık gücünü kaybetmenin hırsı ile, bu gücü engellediğini düşündükleri barış güçlerini karalamaya başlamışlardır: "manken-islamcı ve solcu ittifakı, bize yanlış yaptırttı!" Kendi çıkarlarını "ulusal çıkarlar" diye yutturmaya alışmış egemenler, yakın dönemde saldırganlıklarını artıracak gibi görünmektedirler.

Bu arada, Erdoğan'ın başbakan olmasından önce gündeme getirilen "son tezkere", Türkiye'nin hava sahasını, ABD (ve koalisyon) güçlerine açarken, Türk askerinin Irak'ın kuzeyine girmesine izin vermiştir. Kürt meselesini demokratik bir biçimde çöz(e)meyen egemenler, bölgesel güç olma hedeflerinin, en iyi "Kürt kartı" üzerinden gerçekleştirileceğinin farkındadırlar. Bu noktada, önce KADEK/PKK, sonra da KDP-KYP provake edilmiştir. Bu provakasyon, ABD'nin de içinde olduğu bir durumdur. Dolayısı ile, işgal edilmiş bir Irak'ta, Türklerin Kürt meselesi gerekçesi ile bulunmasına gün doğmuştur. Hangi gerekçe ile savunulursa savunulsun, Türkiye'nin Irak topraklarına, Güney'e girmesi kabul edilebilir bir işlem değildir. İnsani gerekçenin inandırıcı olmadığı bir yana, katliamlara yol açabilme ihtimali nedeni ile de karşı çıkılması gereken bir adımdır. Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de, barışçı tepkiler, hiçbir tarihte görülmemiş bir boyuta ulaşmıştır. Farklı renkte, farklı eğilimleri içeren barışçı tepkiler, dünyada bir çok hükümeti ABD'nin yanında yer almasını engellerken, Türkiye'de de egemen güçleri sınırlayıcı bir boyut olarak etki etmiştir. Bu topraklarda ABD askerinin barınmaması, başka bir sürü etken sayılsa da, barış güçlerinin başarı hanesine yazılabilir. 1 Mart'ta KESK-DİSK-TMMOB-TTB'nin yarattığı hava, oy aldıkları kitlelerin tepkileri ile egemenlerin taleplerini yerine getirme görevleri arasına sıkışanların "elini titretmiştir"! Bu "el titremesi", barış güçlerinin kendilerine güvenlerini artırmakla birlikte, tempolarındaki düşmeyi engelleyememiştir. Bu tartışmalar yapılırken, giderek yerli ve yabancı sermaye gruplarına kaynak aktarmaktan öte bir anlamı kalmayan bir belgeye dönüşen, 2003 bütçesi TBMM'den geçirilmiştir. Bırakın sosyal kapsamının genişletilmesi, elde var olan sınırlı hakları da geri alan 2003 bütçesi, "tezkere" mantığı ile birleştirildiğinde, ortaya uluslararası sermayenin "kırıntılarını" için "acentalık" yapmayla kendini sınırlamış bir hükümetme anlayışı ortaya çıkmaktadır. Savaşa ortak olma ile sermayenin çıkarını öne çıkarma, yanyana gelmiştir...

Bugün, Irak'a atılan her bomba, kan ve ölüm demektir. Bu kan ve ölüme, hangi gerekçe ile olursa olsun ortaklık edenin, eline o kan bulaşmış olacaktır. Savaşa katılmak, toprağını Amerikan askerine açmak, desteğini ifade etmek, hepsi kana ortak olmaktır! Açılan hava sahasından geçip, o toprakları bombalayan uçakların neden olduğu her ölüm ve kanda, sizin de vebaliniz var demektir! İnsani gerekçeler öne sürerek, yüzyıllardır kardeşlerimiz olan Arap, Kürt, Türkmen, İranlı ve diğer kardeşlerimizin kanının dökülmesi de, aynı anlamdadır! Bize düşen, bu vebale ortak olmamak, bu vebalin sahiplerini teşhir etmek ve elimizden geldiği ölçüde de karşı çıkmaktır...

2003'ün dünya halklarının, ABD ve ortaklarına dersini verdiği bir dönemin başlangıç yılı olması dileğiyle.